

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 73. sz.
2011. ÁPRILIS
(LXXXII. évf. 15.879. sz.)

Dr. nemes széki gróf **Teleki Pál**
(1879. nov. 1. - 1941. április 3.)
miniszterelnök, földrajztudós,
egyetemi tanár, erdélyi földbirtokos, politikus,
tiszteletbeli főcserkész,
a Magyar Tudományos Akadémia tagja

Történelmi momentum:

gr. Teleki Pál öngyilkosságának 70. évfordulóján

Teleki Pál emléke a Bazilika historia domusában: (*)

Teleki Pál élete utolsó időszakában a budapesti Szent István-bazilika közösségéhez tartozott. Bensőséges kapcsolatban volt annak plébánosával is. A plébánia historia domusában (háztörténetében) Teleki Pál nevével is találkozhatunk. Witz Béla plébános saját kezű feljegyzéseiben 1941. április 3-i dátum alatt többek között ez áll:

«Cserkésztszti lelkigyakorlat, amelynek befejező közös szt. áldozására és az azt követő közös reggelire - ahol cserkész szokásra, de a tavasz virágaival díszített helyre vártuk gr. Teleki Pál cserkésztszti, miniszterelnököt is, és ő nem érkezett meg; megjött azonban valamennyiünk leírhatatlan döbbenetére gr. Teleki Pál halál híre.

«Teleki Pál vallásos élete erősen kapcsolódott a Bazilikához. Úgy érzem, hogy most kell szólnom, írnom egy pár sort arról a nagy emberről, aki életének utolsó estéjén itt járt a Bazilikában. Nem szándékozom azonban sem életrajzot, sem jellem-rajzot adni. Most még ez nagyon fájó és nehéz lenne. Mint hívő a Bazilikához tartozott, rendszeresen és pontosan ide járt szt. misére. A vasárnapi szt. mise hallgatást amióta csak szerencsém volt őt ismerni, mindig igen komolyan vette. Azt tudom, hogy nem mindig a Bazilikába járt azelőtt, de hogy miért nem, azt sohasem kérdeztem meg tőle; ő pedig sohasem mondotta [...]. Rendes helye a főbejárat lecke oldalán lévő oszlop mellett volt. A szentélybe nem volt hajlandó menni. Semmi feltűnést vagy megkülönböztetést nem szeretett és nem fogadott el. Évekig tartott ez így. Idővel azonban annyira nézték és annyira központ lett az oszlop mellett is, hogy hajlandó lett tanácsomra a szentélyben egy „eldugott” helyet elfoglalni.

«A lelkigyakorlat márc. 31.-ápr. 1. és 2-án estére volt kitűzve és 3-án csütörtökön reggel 8-kor szt. mise. Ezekben a napokban nagyon gondterhes volt, a sok munkától, tárgyalástól pedig szinte halálosan fáradt. Feleségének betegsége is erősen hatott rá.

«Szerdán, 2-án este minden előzetes bejelentés nélkül megérkezett. Szokásunkhoz híven és alkalmazkodva az ő őszinte és igaz nemes egyszerűségéhez, nem fogadta őt senki, megjelenéséből semmi parádét nem csináltunk, hanem ő is, mint a többi cserkésztszti bejött a kápolnába, és az 1. sorban még üresen álló helyet nem foglalta el, hanem a 2. padosor legutolsó végén levő szabad helyre leült és onnan hallgatta végig Marcell Mihály utolsó lelkigyakorlatos szt. beszédét. Ezen az utolsó napon a következőket hirdetem ki: a gyóntató atyák már itt vannak, hogy ki-ki minél előbb hozzájuthasson szt. gyónásának elvégzéséhez.»

Ezután Witz Béla szó szerint feljegyzi Teleki Pállal folytatott beszélgetését:

«„No Uram hogy van ezekben a nehéz napokban?” „Kutyául.” „Sokat gondolok Rád. Borzasztó nehéz lehet a sorod a mostani napokban.” „A nehezen azt hiszem már túl vagyunk, de rettenetesen fáradt vagyok.” „Örülök, hogy ma eljöhettél, mert ez mégis egy kis változatosságot és pihenést is jelent. Holnap reggel is tudsz jönni a szt. misére?” „Feltétlenül. Mikor is kezdődik?” „8-kor. És tudod mit? Van egy tisztelettel teljes propositiom. A húsvéti szt. áldozást Te úgyis el szoktad végezni, nagyon stílszerű lenne, ha ezt holnap a cserkésztsztekkel együtt végeznéd el.” „Valóban ez jó lenne, és meg is teszem.” „Akkor én azt ajánlom, hogy most végezd el a szt. gyónást és akkor holnap reggel nyugodtan áldozhatsz.” „Ezt nem lehet, mert nem készültem a gyónásra.” „Hát elkészülsz most!” „Azt nem lehet csak úgy hamarosan összekapni. Holnap reggel Te gyóntatsz?” „Igen.” „Akkor én eljövök egy negyed órával előbb, és akkor Te leszel szíves meggyóntatni. Ma este pedig én nyugodtan előkészülök.” „Engedd meg Kegyelmes Uram, hogy én mást ajánljak. Ezt a negyed órát használd fel most arra, hogy előkészülsz a gyónásra és mindjárt meg is gyónsz. Hiszen oly fáradt vagy, hogy ha egyszer elalszol, örülj, hogy alhatsz, és ne kelj fel holnap egy negyed órával

HÚSVÉTI KÖSZÖNTŐ

Mély gyászba borult az egész természet
Midőn Krisztus Urunk keresztfán szenvedett.
Sírt akkor az ég s föld, sírtak az angyalok,
Sírtak mindenféle teremtett állatok.
De harmadnap megnyílt az ég szája
S kilépett belőle az egek királya,
Ezzel mutatván meg, hogy lesz feltámadás,
Hogy lesz a szívünknek örök jutalmazás!

Vas István (*):

„Feltámadás szele mindig újra
fúj a földön - fűjj hát rajtam át,
pusztaságom odvaiba fűjva
oszlasd szét a kétely zavarát,
s új Kezdet lesz, ami már kiszáradt:
hajtasd ki megint a pálmafákat!
Te, aki nem üzted el Tamást sem,
bár boldog, aki hisz, ha nem is lát,
ugye megadod, hogy újra lássam
szép arcod hitető sugarát?
Virraszt velem a türelem,
s könyörög a kétely és a hűség:
támadj föl már bennem, örök Húsvét!”

(*) Költő, elbeszélő, műfordító +1991:
A rostirónt letettem (bb)

Harmadnapra föltámadott!

Krisztus a Győzedelmes (Christ Victorious) - 4 m magas, a Dubois katedrális oltár felett lebeg a fal előtt (Kolozsy Sándor műve, Ausztrália, 1990)

Böjte Csaba OFM:

Semmi más nem fontos, csak az a kapcsolat, amely, mint a nap, lassan felkel és beragyogja világot. Hiszed, hogy nemcsak része vagy a világnak, hanem partnere a mindenséget szeretetből szakadatlanul tovább teremtő Istennek.

Szelíden belesimulsz az Úr kezébe, a Jó Pásztor lábához kuporodsz. Érzed, hiszed, ha szólít, erőd lesz vezetni a

nyáját. Érzed a hegyeket mozgató erőket magadban, tudod, hogy emberek fognak születni, talpra állni, gyógyulni szavadra. Nem gyűlölsz senkit és semmit, nem pusztítani akarsz, hanem segíteni, alkotni, életet adni, a beléd áramló fényt továbbengedni, -árasztani. Minden a helyére kerül - és már nem zavar semmi.

Forrás: Felvidék Ma: Írás barátomnak - mindenkinek (kivonat, 2010.2.2.)

előbb. Ilyenkor a negyed óra is sok.” „Ez igaz, de lehet és szabad a gyónást ilyen hamar elintézni?” „Légy teljesen nyugodt, lehet!” „Hát, ha Te azt mondd, nem bánom.”

«Erre bevezettem ezt a nagyon és mindig lelkiismeretes embert, ezt a fáradt miniszterelnököt, ezt a készséges és mindig jóra törekvő s ilyenkor mindig friss és lendületes cserkésztszti a Bazilika szentélyébe a szokott helyére. Térde borulva, fejét két tenyerébe hajtva lelkiismeretét vizsgálta Magyarország nagy idejének nagy miniszterelnöke, a világhírű tudós, a legnemesebb cserkésztszti és legtöbbet szenvedő és aggódó magyar ember! Az idő múlt. Közel jártunk már az egynegyed óra elmúlásához. Ekkor helyéről felkelt és térde borulva elvégezte húsvéti szt. gyónását.

«Végül aztán búcsúzkodásra került a sor. Szokásomhoz híven most is megkérdeztem, van-e még valami dolga mára. „Most felszaladok a külügy-minisztériumba, mert ott várnak rám. Utána felmegyek a kórházba feleségemhez, ott vacsorázom és azután hazamegyek.” A kocsiba még mindig nem szállt be, hanem tréfásan megjegyezte: holnap fél nyolckor itt találkozunk, de nehogy megreggelizzél. Legvégül egy viccet mondott, mosolyogva jó munkát-köszöntéssel kocsiba szállt és elment.

«Másnap a Kegyelmes úr nem jött, hiányzott. A tavasz első virágaival izléseken díszített helyét üresen hagytuk, nem mintha még vártunk volna rá, hanem pusztán csak tiszteletből. Mindenki megnyugodott és megértette kijelenté-

semet, hogy ily nehéz és izgalmas napokban sajnos egy miniszterelnök nem rendelkezik tetszése szerint az idővel. Valami előadódott és ő nem jöhetett.

«Én még visszamentem a templomba és cc. háromnegyed 10-ig gyóntattam, gyóntatás után jöttem haza. A telefon szórul-szóra értendő egész de. szolt és a Belügy, a Kultusz, közületek, egyesek mind arról érdeklődött, mit tudok? Én semmit nem tudtam illetve csak annyit, amennyit a sok érdeklődés szomorúan megerősített, hogy **gróf Teleki Pál már nincs az élők sorában.** És ez számomra oly sok és nagy dolog volt, hogy semmi részlet, hírverés vagy mendemonda nem érdekelt. Csodálatosan, szinte a sorssal dacolva, acélkeménységgel bírtam ezeket a nagyon szomorú, súlyos, kétségbeesett napokat átélni.»

Ha vagyunk néhányan, akiket elszomorít az a tény, hogy Magyarországon egyik legáldozatosabb miniszterelnökről nem áll Buda várában egy szobor, ha vagyunk néhányan, akik hálát tudunk adni Istennek Teleki Pálért, akkor ezen a mi húsvéti ünnepünkön imáinkban gondoljunk rá, és vigyünk egy szál virágot vagy gyertyát a Sándor-palota mellé, az oda szánt emlékmű helyére, és ne féljünk megvallani hitünket, szeretetünket és ragaszkodásunkat a magyar egyházhoz és a magyar hazához! NN. ■

(*) Beküldte Szappanos I. - USA (2008)

A TARTALOMBÓL:

Barcsi Gyula bemutatkozik	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Bartusz R.: Megbékélés	2.o.
Fejtörés a romakézés	2.o.
Saáry Éva: Megújulás éve	3.o.
Lovas István: Győzni mertek	3.o.
Piller Éva: 60 éves jubileum!	4.o.
Világtalálkozó Balatonlelén!	4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET ...	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
Kovács Attila Sportrovata	7.o.
Böjte Csaba testvérrel ... HUF I-II.	
Beindult a magyar élet! ... HUF I. és IV.	
Cserkészjubileum Caracas ... HUF I.	
Pax Ting altábor	HUF I.
Benkő Teri: Látogatás után ... HUF I.	
Carta de Anikó: La alfarería	SP I
El Hno. Csaba Böjte en el Hogar ..	SP I
Erzsébet Trefán: San Luis	SP II
Familiáres de cenizas olvidadas ...	SP II
Silvia Rózsa: Mimmo Roselli ...	SP III
N. Keglevich y sus soluciones ...	SP III
CALENDARIO DE ABRIL	SP IV

Bartusz Réka (Felvidék):

A megbékélés chartája

Az emberek több évszázados együttélés mellett tanultak meg szimbiózisban élni egymással. Megtanulták elfogadni a másik kultúráját, szokásait, múltját. Ezt több-kevesebb sikerrel alkalmazták és alkalmazzák a mai napig is. Ennek ellenére mindig volt valaki vagy valakik, akiket a békés egymás mellett élés zavart, akik az embereket egymás ellen fordították. Legyen az egy uralkodó, egy rendszer, egy törvény, vagy mai szemmel nézve egy politikus.

Bátran mondhatjuk, hogy legtöbbször a politikusok csinálnak bolhából elefántot, ők szítják a viszályt az emberek között - a mi esetünkben a magyarok és a szlovákok között. Leginkább azok a politikusok, akik élő magyart a parlamenten kívül talán nem is láttak, Dél-Szlovákiában pedig nem jártak. Holott mi nagyon is jól megvagyunk egymással. Mi tudjuk, hogy a mindennapi békés egymás mellett élés számunkra szükséglet. És nincs annál jobb, izgalmasabb, amikor a sajtódon kívül ismered, tudod a másikat is. És ez az ismerés oda-vissza alapon működik. Fiatal vagyok, de példaként már én is látok: Pozsonyban az egyik ismerősöm szlovákokat tanít magyarul, a táncsoportunkban van egy szlovák fiú, aki még magyarul is alig tud, mégis magyar néptáncokat tanul, táncol.

Sajnos tény az is, hogy az utóbbi évek (sok esetben) trucc-törvényei (*) jelentős mértékben nehezítik a felvidéki magyarság mindennapjait. De ez megint csak a politikusoknak köszönhető. Azoknak a politikusoknak, akik csak abban értenek egyet, hogy a magyarok életét annyira meg kell keseríteni, hogy inkább olvadjanak be a többségi nemzetbe.

E felismerésből született a nemzetek közötti megbékélés mozgalma, a *Megebékélés chartája*. Ez a civil mozgalom **Surján László**, Európa Parlamenti képviselő [**Koloszvár 1941 - Fidesz-KDNP. Szerk.*] kezdeményezése. Ő a II. Rákóczi Ferenc Alapítvány tagjaival együtt kerekasztal beszélgetéseket szervez a határokon túl, ahol magyar és más nemzetiségű, anyanyelvű emberek figyelmét hívja fel arra, hogy nem ellenségként kell tekinteni a másira, hanem barátként, mert így együtt erősebbek vagyunk!

(A www.chartaxxi.eu oldalon lehet elolvasni a chartát, és egyetértés esetében aláírni).

(*) „Trucc-törvények”: szlovák politikusok által dacból meghozott törvények, csak azért, hogy a magyar kisebbséget még jobban elnyomják (pl. nyelvtörvény). B.R.

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

Kérek, közöld ezt a helyesbitést. Ferenczy Lóránték által ismertem meg Hegyi Gábort, rendkívül rokonszenves, sokoldalú magyar fiatalembert. Barokk trombitaművész, a Colón meghívására jött Budapestre. Egy hónapig a Colón hangversenyein és programjain szerepelt, nagy sikerrel. Itt-tartózkodása alatt Ferenczy Lóránték vendégszeretetét élvezte. Engem otthonomban meglátogatott. Sok kérdést tett fel életem folyásáról. Egyszerre most különböző cikkei jelentek meg. Sajnálattal láttam, hogy néhány énrólam szóló adat helytelenül került a sajtóba. Ezeket a tévedéseket, itt és most tisztázom!

Széchenyi Ferencnek 3 fia volt: Lajos, Pál és István. Széchenyi István az én úkapámnak, Széchenyi Lajosnak (1781-1860) öccse volt. Tehát én nem vagyok István „egyenesági leszármazottja”. Az igaz, hogy Magyarországról 1947 augusztusában sikerült kijutnunk első férjemmel, **Dr. Zahorán Ákossal** - én akkor 6 hónapos terhességgel. Chilében élő Ákos fiam októberben született Milánóban. Argentínába 1948. áprilisban sikerült megérkezni, amikor egyenesen a Hotel de los Inmigrantesbe jutottunk be.

Dóry Miklós, második férjem, mint frissen avatott huszárhadnagy, lóháton volt az orosz fronton, ahol nagy harcokban és ütközetekben vett részt. Sebesülteként került vissza Magyarországra. Ő 1950-ben érkezett Argentínába, ahol később megházasodtunk.

Dóryné, Széchenyi Ilona

(úgy is, mint „gyöngyszem”...)

[I. Mit Hallott az AMH 2011. március]

<http://www.honvedelem.hu/cikk/24187/a-magyar-kolonia-gyongyszeme>

Drága Zsuzsó és Trixi!

Hálás köszönettel megkaptam a **január-februári kettőszámot**, és szokásomhoz híven azonnal kiolvastam. **Farkas Péter** unokaöcsémnek szerencsére felhívtam a figyelmét arra, hogy léteznek Apámnak ezek a felvételei **az egri bom-**

bázsról! Mi önzetlenül felajánlottuk és elküldtük neki, mert - ahogy mondják - „egy kép többet ér ezer szónál”...
Kíváncok sok sikert, erőt és kitartást gigászi munkátokhoz, hogy még sokáig élvezhessük ezt a magyar igazgyöngyöt!
Puszi
Horváth Éva, Florencio Varela

Az állandó anyagtorlódás következtében csak késéssel tudjuk alábbi levelet közzé tenni:

Tisztelt Szerkesztő Asszony, kedves Zsuzsó!

A számunkra felejthetetlen tavaly májusi, LAMOSZSZ közgyűlés apropóján tett látogatásunk előtt is, de azóta még többször kattintok a Hírlap internetes oldalára, tájékozódni az azóta részben kedves személyes ismerősök, a lélekből egyre közelebbi, fizikailag sajnos oly távoli dél-amerikai nemzetársak életéről. [...]

Szívesen írnék hosszú levelet, mit, hogy élünk meg a mostani hazai történésekből. Tudósítanék, hogy miért is szántuk rá magunkat **Szili Katalin** elnök asszonnyal az MSZP-n belüli értelmetlen szemlélőhárc kilátástalansága okán egy új párt alapítására. (Köszönjük, hogy fontosnak tartották erről olvasóikat is tájékoztatni!) Elemezném, hogy - ha már éppen Önnek, illetve Önön keresztül azoknak, akiknek esetleg megmutatja soraimat -, hogyan látjuk a zömmel mondva csinált, országlejáró, hazai/európai liberális iniciálású és gyökerű, globális tőke érdekek mögé bújtatott, médiatörvény elleni hecckampányt. Örömmel hírt adnék részletesebben, hogy **Kövér László** házelnök úr valóban folytatja a Kárpát-medencei Képviselők Fórumának tevékenységét (ezt hét éve még **Szili Katalin** hívta életre) egy közeli ülés keretében. Elűjságnál, hogy a közelmúltban, két többnapos erdélyi utamon milyen reménykeltő élményeim voltak, hogy talán nemcsak a széttartás lehet a határon túli magyar közösségek, politikai-érdekképviseleti szervezetek útja, ha felülkerekedik a józan belátás a szűkebb és főleg személyes érdekeken - ha ez még nem is értett meg teljesen.

Szívesen kommentálnám, milyen jó, hogy mi mindenről beszámolnak, amely nemcsak egy-egy esemény beharangozása vagy tükre, de közösségi mozgósító erő a holnapra is, még nekünk is!

Fejtörést okoz Európának a romakérdés

árát. Mihelyt európai utazásra feljogosító útlevelelhez jutottak, a szegény és hátrányosan megkülönböztetett romák felkerekedtek a nyugati Eldorádóba, olykor - a szervezett koldulásból, a prostitúcióból vagy éppen a zsebtolvajlásból megtollasodott - bűnözői hálózatok segítségével.

2004-től magyar, cseh és szlovák cigányok bolyongtak Európában, de nem különösebben beszéltek erről senki, mígnem 2007-ben Románia és Bulgária is belépett az Unióba. Utóbbi két országban él Európa legnépesebb és egyben a legnagyobb nyomorban tengődő roma kisebbsége: Romániában több mint kétfélmillió, Bulgáriában pedig mintegy 800 ezren. Brüsszel nyomása alatt Románia tett is intézkedéseket a romák sorsának javítására, de persze az erőfeszítések jelentősen lanyhultak az uniós tagság kezdetétől. A 2007-2013-as időszakra Románia számára elkülönített uniós pénzből, azaz 20 milliárd euróból, eddig 85 milliót használt fel Bukarest 26 integrációs projektre - emelte ki a szerző.

Franciaország azt veti Románia szemére, hogy a személyek szabad mozgásának elve mögé bújva elhárítja önnön felelősségét. Bukarest viszont kétségbe vonja, hogy valóban akkora biztonsági

veszélyt jelentenek-e a romák, mint azt a francia kormány állítja, a kitoloncolásokat igazolandó. Bár a romákhoz kapcsolódó bűnözés marginálisnak tűnik, mindenesetre nagyon látható és alkalmas arra, hogy mindenféle populisták bűnbakká kiáltsák ki a cigányokat. A *Le Figaro* szerint ez történt Magyarországon vagy éppen Csehországban, ahol szélsőjobboldali pártok vesszőparipájukká tették „a beilleszkedni képtelenek átnevelését”.

Az Európai Bizottság 17,5 milliárd eurót különített el a romák javára. Szakértői csoportot hozott létre annak elemzésére, hogy a rendelkezésre álló forrásokat miért nem használják fel a tagállamok. Románia és a 600 ezres roma közösségnek otthont adó Magyarország azt javasolja, hogy hozzanak létre európai ügynökséget a cigányok problémáinak kezelésére. Bár az integrációs kötelezettség elsődlegesen a származási országokra vonatkozik, a cigányok sorsa Brüsszelen is múlni fog.

A dpa német hírügynökség belgrádi keltezésű háttéranyaga szerint hozzávetőleg ötmillió cigány él Közép- és Dél-Európában, és lélekszámuk erősen növekvő tendenciát mutat. Ők a szegények legszegényebbjei, és reményük sincs szárnalmas

Barcsi Gyula bemutatkozik Tanácsos, Magyar Nagykövetség Buenos Aires

Több mint harminc éve dolgozom a magyar külügyi szolgálatban, végzettségem nemzetközi szakos közgazda. Latin-Amerikával már egyetemi tanulmányaim alatt kezdtem foglalkozni, ekkor tanultam spanyolul is. Mindig nagyon érdekelt a latin-amerikai országok történelme, kultúrája, megszerettem az itteni világhírű írók könyveit is.

Diplomáciai munkám során közelről is megismerem a latin-amerikai térség országainak sokszínűségét és az itteni temperamentumos, figyelmes embereket. Munkámban mindig ösztönzött az a szimpátia, ami hamar kialakult bennem.

Buenos Airesbe december végén érkeztem, s elmondhatom, hogy nagy örömmel, mert korábban is vonzott Argentína, az ország változatossága, fontos nemzetközi szerepe. Külön értéknek tartom a magyar-argentin kapcsolatokat régi hagyományait és mindenekelőtt az itt élő magyarok szerepét az ország fejlődésében.

Igen nagyra becsülöm az argentinai magyarság áldozatos küzdelmét a nemzeti identitás fenntartásáért, amiről régóta tudomásom van, mert más „magyarlakta” latin-amerikai országokban is jártam, ahol példaként tekintetek az itteni magyar szervezetek munkájára. Korábban több térségbeli nagykövetségen is dolgoztam, így például Venezuelában, Chilében, más országokban pedig hivatalos küldöttségek tagjaként fordultam meg, ide sorolhatom Brazíliát és Mexikót is. A magyar közösségekkel mindenütt szívesen dolgoztam együtt, ezért nagy várakozással tekintek az argentinai magyarokkal is a közvetlen barátság és együttműködés elé. Korábban hivatalosan és magánemberként is többször jártam itt, a magyarok közül többekre szívesen emlékszem vissza.

Egyedül érkeztem, chilei feleségem, 17 éves lányom és 14 éves fiam Santiagóban él.

Isten hozta, Elsőbeosztott úr! Reméljük, jól érzi majd magát köztünk!

Rengeteg olvasnivalója mellett, ezekkel nem terhelem most. Énnél fontosabb számomra - hiszen ezért kezdtem e levélbe -, hogy a legnagyobb tisztelettel és szeretettel kívánjak 2011-re Önnek és a lapnak, a szerkesztésben, cikkeik írásában részt vevő kedves valamennyiüknek Argentínában - és azon túl is, Dél-Amerika szerte - sikeres, szép és boldog, egészségben, örömeiben gazdag új évet!

Szeretném ha mindig tudnák, hogy azok között is, akik nincsenek napi kapcsolatban Önökkel innen, az anyaországban nagyon sokan vagyunk, akik tájékozódni így is. Mindig nagy elismeréssel és tisztelettel gondolunk hát arra a pótolhatatlan missziós munkára, amit akár ezen újság szerkesztésén keresztül, akár a különböző egyesületek, intézmények, egyházi és kulturális, cserkész, stb. közösségek révén nemzetünk, magyarságunk megtartásáért tesznek, naponta. Szeretetteljes kézsókkal és üdvözléssel:

Kerényi György, Budapest

elnöki főtanácsadó,

volt államtitkár és elnöki kabinetfőnök

Magyar Országgyűlés, Budapest

helyzetük javulására. A 3. Világ nyomor-nyegedeihez hasonló gettóknak élnek, jellemző a munkanélküliség és az irástudatlanság, koldulás és hulladékgyűjtögetés, olykor prostitúció és drogkereskedelem tölti ki mindennapjaikat.

A tények megrendítőek. Országtól függően a romák 25-80%-a analfabéta. Magyarországon a cigányok várható élettartama 10-15 évvel alacsonyabb, mint a népesség többi részéé. Szerbiában minden száz romából csak egy idősebb 60 évnel, a várható élettartam 40 év körül mozog. Sokuknak nincs személyazonosító irata, azaz a hatóságok számára nem is léteznek, az egészségügyi és oktatási intézmények gyakran elérhetetlenek számukra. Bulgáriában a cigányok 90%-a munkanélküli.

Az elutasítás és gyűlölet, amely a többségi lakosság részéről éri a romákat, gyakran vak erőszakot szül. [...] Minden szakértő egyetért abban, hogy a katasztrofális helyzetet csak az oktatás révén lehet javítani. Csakhogy hiányzik a pénz a jól átgondolt stratégiák megvalósításához. Emellett a cigányoknak általában nincs képviselőjük az önkormányzatokban, és magán a népcsoporton belül sincs meg a szükséges szolidaritás.

(MTI 2010. 10. 24. <http://www.vajdasagmagyarinfo/cikk.php?ar=tukor&id=3626>)

Saáry Éva:

A „MEGÚJULÁS ÉVE”

Orbán Viktor a nagy izgalommal várt évértékelő beszédében így osztotta fel az időt: 2010 az összefogás éve volt; 2011 a megújulás éve lesz, amikor átszervezik és új alkotmányos alapokra helyezik az országot; 2012-ben az elrugaszkodás, 2013-ban az emelkedés, 2014-ben pedig a gyarapodás éve jön, amikor már érezhetjük, hogy erőfeszítéseinknek volt értelmük. (Persze, bölcsen hozzátette, hogy ezek tervek, „emberi tervek”, amelyeknek a megvalósulása sok mindentől függ.)

Az MSZP, a liberális baloldal természetesen élesen bírálta, sőt durván támadta is ezt a beszédet, de az ismerősökkel folytatott számos eszmecsereből, megfigyeléseimből az bontakozott ki, hogy a miniszterelnök népszerűsége alig csökkent, a nép bízik benne és mellette áll, annak ellenére, hogy nagy a szegénység. (Pesten egyre több az üresen tátongó, „kiadó” táblával ellátott üzlethelyiség.)

Az egyik legfontosabb feladat most az új alkotmány létrehozása, amelyről a régi [1949] foltogatásában tevékenyen részt vállalt **Pozsgay Imre** is úgy nyilatkozott, hogy „elengedhetetlenül szükséges”.

A média hangvétele, a múlt évekhez viszonyítva, örvendetesen megváltozott. Sokat hallani az életszínvonal javítását célzó konkrét intézkedésekről, de a korrupciós botrányokról és felelősségre vonásokról is. (A moszkvai magyar követség épületének eladói és a sukorói telekcsere felelősei például több milliárd forinttal károsították meg az országot.)

Orbán Viktor a munka fontosságát hangsúlyozta. Minden embernek dolgoznia kell, mert a segélyekből élés nem mozdítja elő a problémák megoldását. Ha nem győzzük le a magunk erejéből a gazdasági válságot - mondta -, az fog legyőzni bennünket! Ki kell kerülnünk az adósságcspadából!

Szóba került a nyugdíjasszák ellenőrzése, a közbiztonság megerősítése és sok más... de nem céloz egy rövid beszámoló keretében minden tervet és intézkedést felsorolni. Erdemes azonban említést tenni a tanügyi reformról, amely megszigorítja az iskolai fegyelmet, az egyetemi vizsgák rendjét (nem lehet a végtelenségig próbálkozni), s előírja a diákok számára - ó borzalom! - a kötelező „társadalmi munkát”.

A fiatalok egy részével nincsen minden rendben. Egészségi állapotuk aggasztó (a kórházakban rengeteg az anorexiás beteg), de a munkamorállal is baj van. Fodrásznom ezt mesélte:

- Nem tudok megfelelő alkalmazottat találni! Jött egy fiú, három napot dol-

gozott, aztán a negyediken kijelentette, hogy „elmegy ebédelni”, de nem tért többé vissza. Egy lány pedig éjjel 2-kor a diszkóból telefonált, hogy „nagyon fáradt, holnap otthon akar maradni”.

Több értelmiségi barátom is elégedetlen a gyermekeivel:

- Fiaimat csak a videó-játékok és a futballmeccsek érdeklik! - szól a visszatevő panasz.

Sokan (főleg a fiatal orvosok) elhagyják az országot, és Nyugaton próbálnak boldogulni. (Na de akadnak öntudatos, szorgalmas, országot építő ifjú emberek is. A kérdés csak az, milyen arányban?)

A kultúra állapotáról nehéz beszélni. A könyvkiadás akadozik (a szerzőknek kell fizetniük a nyomdaköltséget vagy szponzorokra szorulnak), a terjesztés szervesetlen. A viszonteladók a haszonból 60%-ot kérnek, s az átvett áru gyakran nem is kerül a közönség elé, lent rohad a pincében.

Nagy népszerűségük van viszont a színészek (s más hírességek) szerelmi botrányait szellőztető bulvárlapoknak. A *Blikk* februári, magyar kiadása címlapján egy csupasz leányzó mosolyog biztatóan: „Ha az ember igazán jó barátokat vár, nem kell nagyon kiöltöznie!”

A mozik, színházak (sőt a fürdők is!) túl drágák, a hazaiak számára megfizethetetlenek. Nosztalgikusan gondolok saját fiatalságomra, amikor mindenhová létezett „diákbérlet” és még az egyetemen sem kellett tandíjat fizetni! (Nem kívánom vissza a kommunista önkényuralom éveit, de a jó dolgokat nem ártana átvenni!)

Az idő rövidsége és a dermesztő hideg miatt esti programokat nemigen csináltam. Egyedül a luganói rádiózenekar klarinétosának, **Vass Dánielnek** dzsesszmuzikusokat ábrázoló fotókiállításának a megnyitójára mentem el a Duna Televízió színházába.

Ottlétem idejére esett **Püski Sándor** születésének 100. évfordulója, amit sok helyen megünnepeltek, de a híres kapus (a „fekete párdac”), **Grosics Gyula** 85. születésnapja is. [1. *AMH Sportrovat 2011. március*].

*

A téli hónapokat hazánkban óriási influenzajárvány jellemezte. A kórházak intenzív osztályai tömve voltak. Sok helyen rendeltek el látogatási tilalmat.

S ha már az egészségnél tartunk, el kell mondanom, hogy újabban még a közlekedési várakozóhelyeken sem szabad dohányozni (a hangszórók 50.000 Ft-os büntetéseket helyeznek kilátásba!)

Végül, hogy valami igazán szívdertőt mondjak, gyertyaszentelő napján, február 2-án - miként azt az állatkertekben is megfigyelték -, nem mentek már vissza barlangjaikba a medvék. Közéleg a tavasz!

Lovas István:

Győzni mertek

Tanulmány jelent meg néhány hete arról, hogy Magyarországon mintegy félmillió gyermek megy éhesen iskolába. Vélhetőleg a sajtó tulajdonlasi viszonyai is az oka annak, hogy a külföldi média alkalmazottainak máskor gombnyomásra vérző szívét ez a tény egyetlen betű vetésére se indította. Mint ahogy az sem, hogy a dollár- és eurómilliárdos hitelekkel nemzedékeket előre eladósító korábbi rezsim ebben mennyire ludas. Kellett a hely az újságírók óriási többsége által el sem olvasott médiatörvény támadására és annak hajtogatására, hogy nálunk a miniszterelnök titkos parancsára akár származásuk alapján kipécézett politikai ellenfeleinek verik az orrát a Btk.-ba.

Az egészben már nem is ez a meglepő, hanem az, hogy a zurnaliszták nem unják saját kliséiket és forrásait, akik és amelyek legkisebb közös nevezője, hogy nyolc éven át éltek adófizetői pénzből, nemegyszer a titkosszolgálatoktól húzva milliárdokat. Mint a nyugati lapok kedvenc magyarországi forrása, a *Political Capital*. Az oly sokakat foglalkoztató magyar médiatörvényt egy egészségügyi vizsgálaton diagnosztizálva a brüsszeli Európai Bizottság február 16-án úgy találta, hogy a páciensnek kisebb kúrát ajánl, amit a beteg zokszó nélkül elfogadott. Taps az Európai Parlament legnagyobb frakciója, az Európai Néppárt, felhőrdülés a szocialisták, liberálisok, kommunisták és egyebek részéről. Ugyanis ezzel az Európai Bizottság elrontotta játékukat, amely annak a megtorlásnak a része, amit a magyar kormányzó párt kap számos bűnéért. Legfőképpen azért, mert tavaly tisztességes választásokon egyszer besöpörte a szavazatok kétharmadát, majd pedig szinte minden 1. helyet a helyhatósági választásokon. Amit - mármint a kétharmados győzelmet - **Martin Schulz**, az Európai Parlament szocialistáinak vezére sajnál, s ezt nem átalotta leírni a médiatörvény ellen szándéka szerint hozandó elítélő állásfoglalás-javaslatban.

A strasbourgi EP-plenárison a magyar médiatörvényről folyó február 16-i vitában egy liberális holland képviselő, megfeddve az Európai Bizottságot is amiért oly elnéző volt a médiatörvénnyel, kijelentette, hogy ami Magyarországon történik, az a sztálinista időkre emlékezteti, ahol még a fotókat is retusálták.

Az MSZP - a diktatúrát internacionalista, szovjet szuronyok segítségével fenntartó MSZMP jogutód pártja - gazdaságként persze még rugózik egyet a médiatörvényen, miközben a patriotizmus, a demokrácia és a szabadság iránti, rá jellemző aggodalom jegyében már készül az alkotmánnyal kapcsolatos menetre, amelynek fő motívuma - ez borítékolható - az lesz, hogy a populista jobboldal és az antiszemita-cigányellenes szélsőjobboldal közös torzszüleményt hozott világra, amelyből csupán őket és a magyar népet rekesztették ki. Együtt érző felháborodás a nemzetközi sajtóban vagy netán ismét abban a Párizsban, amelynek

belügyminisztere épp akkor perzseli majd fel a következő illegális vándortábor. (február 17-én a változatosság kedvéért a Szajna-parti Villeneuve-La-Garenne-ben számoltak fel egy cigánytábor.) Vagy első nekifutásra, a szöveg ismerete előtt, ismét abban az Európai Unióban fejezik majd ki könnyfakasztó együttérzésüket az alkotmánytervezet magukat a magyarságból is kirekesztettnek érző áldozataival, amelynek szeme sem rebben(t), hogy Szlovákiában az őshonos magyarok csak büntetés terhe mellett mondhatják el magyar orvosainak magyarul, hogy mi fáj nekik, és amely Szlovákia füttyült az emberek szabad mozgása című dédelgett uniós fő értékre, amikor a szocialista **Fico**-kormány **Sólyom László** volt államelnököt visszapenderítette a Duna-híd másik oldalára.

A médiatörvény ügyében a Fidesz-kormány megnyerte a csatát külföldön, meglehetősen járulékos károkat szenvedve, ami az uniós elnökségünkre nem vet éppen kedvező fényt. A belföldi porondon pedig még ennyi energia ráfordítása után sem érte el azt, hogy nálunk legalább olyan szigorú érvényesüljön a médiában, mint a magyar médiatörvényt számon kérő országok nyomtatott és internetes médiájában, ahol Hasfelmetsző Jack mai reinkarnációiról nem jelenhetnek meg olyan mocskos kommentárok, mint a magyar médiatanács „cárnójáról”. Márpedig ez nagyon nincs rendjén, és itt egy újabb győzelem érdekében ismét lépni kell. Általában az asztal lejtését ideje lenne megváltoztatni minden téren, és gondoskodni kellene arról, hogy nálunk pontosan az a személytelen nyugat-európai rend uralkodjon nemcsak a média, de az illegális szemetelés tilalmától kezdve az egészségre ártalmas árucikkek árusításának tilalmán át a csendrendelet legszigorúbb betartásáig, ami természetes azokban az országokban, amelyekben a magyar viszonyok miatt panaszkodóknak megafont adnak. Annál nagyobb büntetés üi. nem létezne a hivatásos rémüldözők számára, mintha itt tényleg nyugat- és észak-európai vaskézzel erősítenénk meg a valójában eddig kizárólag feljűk billenő demokráciát.

(Forrás MNO 2011.02.18 <http://www.mno.hu/portal/766517>)

Boldog húsvéti ünnepek!

ZÖLD ERDŐBEN JÓ A KEDV,
OTT LAKIK A BARNAMEDV.
HÚSVÉTRA JÁR MÁLNA SZÖRP,

...
LOCSOLNI MEGY MINDEN TÖRP.

BOLDOG HÚSVÉTOT KÍVÁNK

KÉK ERDŐBEN JÁRTAM,
ZÖLD IBOLYÁT LÁTTAM,
SZEMORVOSHÓZ KOCOGOK,

...
HETFÉN RÖGGEL LOCSOLOK.

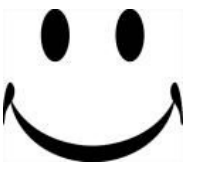

AMHHHAHAHA --- AMHHHAHAHA

Április 1-je a bolondozás napja...

ÁDÁM ATYA KIVONATAI

középiskolás gyermekek füzeteiből

© A baktériumok közt van mikroszkopikus, ami kicsit nagyobb, mint ami mikroszkóppal látható.
© A középkorú lovagok a lovagi tornákon mindig egy hölgyet tűztek maguk elé.
© Villon fő műve az Ótestamentum.
© A görög ábécé kezdete: alfa, béta, céda...
© II. József, a vaskalapos király Mária és Terézia fia volt.
© A fecske egy költöző madár, olyan, mint a gólya, csak sokkal kisebb és nem hasonlít rá.
© Barbarossa seregében kitört a pestis, amely elől maga a császár is csak áruhában tudott menekülni. Az éhenhalt sereg kitakarodott az országból.
© A végek vitézei többnyire nem éltek haláluk napjáig, mert már korábban elestek.

© Az őserdő olyan terület, ahova emberi kéz még nem tette be lábát.
© Kolombusz (*sic.*) háromszor indult útnak, bár a második útján meghalt.
© Szulimánt (*sic.*) a szigeti ostromnál megölték, ezért egyelőre felhagyott azzal a szándékával, hogy Magyarországot meghódítsa.
© Bombay éghajlata olyan egészségtelen, hogy lakosai máshol laknak.
© A Toldi olyan mű, amelyben a főhőst feldolgozzák.
© Eötvös József többek között Budán született.
© Anonymus III. Béla névtelen jegyese volt.
© A Bibliát Gutenberg (*sic.*) találta fel.
© A kutatók az őshazában megtalálták az ősmagyarok hátrahagyott részeit.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Jelen képanyag egy részét már előzőleg közöltük az AMH-ban, de lévén történelmi jelentősége újból közzé tesszük. Szerk.

Visszalapozva brazil-magyar történelmünkben: az első nagy magyar csoportos bevándorlás az I. Világháború után, a trianoni békediktátum által elcsatolt területekről, az 1930-as években érkezett Brazíliába. **Serédi Jusztinian** bencés bíboros hercegprímás személyesen kérte meg **Kelemen Krizosztom** pannonhalmi főapátot, hogy ezeknek a messzi idegenbe sodródott magyaroknak a bencés rend vállalja fel a lelki gondozását. A főpát természetesen elvállalta ezt a missziót.

Így 1931-ben megérkezett São Paulóba 28 évesen **Szelec Arnold** bencés páter Pannonhalmáról. Fehérruhás kislányok és ünneplőbe öltözött felnőttek várták.

Szelec páter rögtön munkához lát: a következő vasárnap már szentmisét mond a legnagyobb magyar közösségnek, Vila Anastácio városnegyedben. Majd megszervezi az Egyházközséget, feltérképezi a többi magyar tömböket. Azokat is megtalálja, akik román vagy szerb útlevelel érkeztek, de magyarok. 13 közösséget talál és beosztja, hogy melyik városnegyedben mikor lesznek a misék. Lovagol, vagy gyalogol. Hétköznapokon is járja a várost, gyóntat, oktat, házasságokat rendez, keresztel, adatokat gyűjt, statisztikát készít. 1933-ban 60-70 ezerre becsüli a magyarokat Brazíliában. Egyelőre 2 magyar szalézi szerzetes segít neki a magyar lelkipásztorkodásban.

Rendszeresen küldi beszámolóit Pannonhalmára, és sürgősen kér nemcsak papokat, hanem tanítókat és magyar könyveket.

1934-ben érkeznek az első bencés segítők: **Horváth Anselm** atya, majd 1937-ben **Markos János** és 1939-ben a már általunk is ismert **Dr. Jordán Emil** és **Hets Aurélián** páter.

Egy portugál házaspár telket ajándékoz nekik, ahová felépítik Brazília első magyar katolikus templomát Vila Anastáción és melléje egy lakóházat maguknak. Ezt elnevezik „Új Pannonhalmának”.

São Paulo rohamosan iparosodik és a nyugati városrészből a magyar kolóniák a gyárak felé, az új munkahelyeik közélebe költöznek. Vila Anastácio kiürül. A bencés atyák új feladatot keresnek.

1945-ben Magyarország szovjet megszállás alá kerül és a kommunista kormány által megkezdődik a vallásüldözés. 95 világi és 110 rendi papot bezárnak, és a szám vérszenen tovább emelkedik 500-ra. Utána jönnek az apácák. Mintegy 13.000 egyházi férfit és nőt érintett ez a rendelkezés.

A bencés rend igyekszik kimenteni szerzeteseit. Sorra érkeznek a biztonságos Brazíliába: **Kerényi Oláf**, aki katonalelkész volt a háborúban, **Sarlós Engelbert**, aki hadifogságból került haza, **Kögl Szeverin** és a két fiatal: **Tóth Veremund** és **Simon Bálint**.

A bencés rend már Magyarországon 1802-ben kilépett a kezdeti vallásos, elmélkedő visszavonultságból és az ifjúság nevelése felé fordult. Mivelhogy a kis bencés közösség megnőtt, Brazíliában is kézenfekvővé válik ez a feladat. Miután mindegyikük képzett tanár is, beiratkoznak a brazil egyetemre, ahonnan aztán tökéletes portugál nyelvtudással és brazil tanári diplomával kerülnek ki. Így elkezdhetik a tanítást.

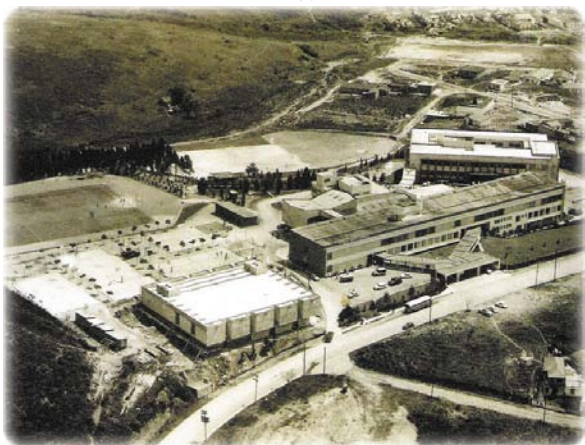

Akkor még sokan voltak... b.-j.: Iróffy Zsolt, Endrődy Csanád, Dr. Jordán Emil, Kögl Szeverin, Tóth Veremund, Sarlós Engelbert

1951 februárjában megkapják a Közoktatási Minisztériumtól a működési engedélyt. A tanítás nyelve természetesen a portugál. Állami felügyelet alatt állnak, ennek következtében bármelyik brazil iskolával azonos érvényű bizonyítványt adhatnak ki.

Az első 12 évben egy kisebb, bérelt épületben működnek 116 vegyesen magyar és brazil tanulóval. Iskolájuk filozófiája, valláserkölcsű irányvonala és nevelési rendszere ugyanaz, mint amit Magyarországról magukkal hoztak. A magyar tanulók és a cserkészek szombatoként du. magyar nyelvi, történelmi, földrajzi és irodalmi kurzuson vesznek részt. Az iskola jóhíre hamarosan elterjed brazil körökben is, és a jelentkezők száma „kinövi” az iskolát. (Fotó alább)

1958-ban az előrelátó bencések, élükön dinamikus perjelükkel, **Dr. Jordán Emillel** São Paulo ekkor születő, legújabb peremnegyedében, Morumbiban vesznek egy hatalmas telket. Sorra megépítik Szent Gellért Monostorukat: az **Abadia São Geraldo-t**. 1963-ra elkészül São Paulo város egyik büszkesége, a szépséges kerek Szent Benedek apátsági plébániai templom és Morumbin az új iskola, a **Colégio Santo Américo**. Először csak fiú növendékek járnak a Szent Imre Kollégiumba, de a kezdeti 600 növendékből napjainkig, immár leány növendékekkel, óvodával és bölcsődével együtt 1800 lett.

1960: Az új Szent Imre Kollégium Morumbin, ma 1800 növendékekkel

Úgy tűnik, hogy ez a maroknyi magyar bencés a lelkipásztori missziójának ellátásán kívül a magyar emigráció felkarolásával járó feladatát végzi el, és így csodát művel. A ma 60 éves Szent Imre Kollégium nemcsak São Paulónak, de egész Brazíliának egyik legjobb iskolája. Mellette egy közel 40.000 lakosú, Paraisópolis nevű favelát ill. munkásnegyedét istápol, ahol templomot épít, rendszeresen misét tart, szakács-, asztalos-, varrónői stb. kurzusokat létesít, bölcsődét, napközi otthont tart fenn,

Az első 12 évben, 116 diákkal egy kisebb, bérelt épületben működnek

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

A São Pauló-i Szent Imre Kollégium 60 éves!

A Szent Imre kollégiumot /Colégio Santo Américo/ magyar bencés páterek alapították 1951-ben.

hogy a szegénysorú családok asszonyai is tudjanak házon kívül dolgozni.

1952-től 1976-ig még 10 bencés páter érkezik Brazíliába, és mindenki kap egy beosztást

A Chardin-fordító Rezek Román

a közösségben: **Íróffy Zsolt** iskolaigazgató lesz, **Gácsér Imre** szerkeszti a Délamerikai Magyar Hírlapot, **Rezek Román** lefordítja Teilhard de Chardin összes munkáját (magyarra, és laponként megpróbálták Magyarországra küldeni, még a kommunizmus idejében. P.É.). **Tóth Veremund** magyar irodalomtörténetet és vázlatos magyar történelemkönyvet ír a cserkészeknek (**Simon Bálinttal** együtt hosszú éveken keresztül a 2 magyar cserkészcsapat parancsnokai). A bencés atyák nevéhez fűződik a **Könyvegyművelés Szabadegyetemünk** alapítása és rektori munkaköre.

A bencés közösség rendfőnöke a mindenkor perjel vagy apát. Perjel volt: **Tóth Veremund**, alperjel **Gácsér Imre**. 1990-ben a Szent Gellért perjelség apátsággá emelkedett. Jelenkor apátunk **Linka Ödön** és magyar főlelkészünk **Linka Sándor**.

1. brazíliai látogatása alkalmával (1980) II. János Pál pápa a magyar bencések Szent Gellért monostorában szállt meg, mert kísérő biztonsági emberei ezt találták „São Paulo legbiztosabb” helyének. b.-j.: A São Pauló-i érsek Dom Evaristo Arns, a pápa, Tóth Veremund (perjel és 36. Dobó Katica cscc. pk.), Gácsér Imre

A világ magyarságának fesztiválhangulatú találkozója Balatonlellén

4 napon át, 8 helyszínen több mint 100 programra kerül sor az **I. Magyar Világtalálkozó június 30-a és július 3-a között Balatonlellén**. A világ számos országából, az összmagyarság valamennyi korosztályából várják a résztvevőket. E fesztiválkeretű rendezvénysorozaton a kultúra, a tudomány, a művészet, a gazdasági élet és a sport világának jeles képviselői mutatkoznak be.

A Szervező Bizottság elnöke, **dr. Tanka László** elmondta: a Világtalálkozó megrendezésének alapját a külföldi magyarság körében végzett közel másfél évtizedes kapcsolatépítés, a médiaháttér, a különféle rendezvények, a terebélyesedő Világklub-hálózat jelenti, s céljuk, hogy megteremtsek

A Szent Imre kollégium 60. évfordulójának megünneplése 2011. február 28-án szentmisével kezdődött, amelyen a győri bencés gimnázium fiúénekkara énekelt, majd átvonultunk az iskola hatalmas sportcsarnokába. Meghívottak voltak az összes tanuló és szülei, de természetesen a díszhelyeket a tanárok kara foglalta el. A régi tanárokat egyenként kihívták, és nagy taps kíséretében díszoklevelet vettek át.

Végül kihívták a **legelső növendéket**, akit édesapja a legelső napon és a sorban legelől állva íratott be a vadonatúj „szent-imre”-be. Ez **Karádi Péter** magyar fiú volt! Ma már természetesen családapa. Azt hiszem ő kapta a legnagyobb tapsot, hisz Péter hosszú éveken keresztül cserkészársunk volt!

A győri fiúkorús másodsor jár itt kint Brazíliában. Először 2009 júliusában jöttek Linka Ödön Atya gyémántmiséjére [l. AMH 2009. szeptember]. Akkor az egyik tanár kapcsolatot teremtett Tatuí, feltörő kis zenei várossal, ahol olyan sikeresen szerepeltek, hogy most, mikor másodsor vannak itt a Szent Imre Kollégium 60. születésnapjára, már 5 São Paulóhoz közeli város hívta meg őket vendégszerepelni.

A győri fiúkorusból 12-en jöttek ki

A kórus otthon Győrött 40 személyes. Vendégszerepelni ide 12-en jöttek és 4 szólamban énekelt a 14-18 évesekből álló remek kis kórus, orgonistájuk kíséretével.

Mint érdekesség: a győri fiúkorús egyik kísérője és tolmácsa, **Gábor**, az első bencés atya, **Szelec Arnold** rokona volt. Kicsi a világ...

Ahogy a magyar páterek idősebbek lesznek és át szeretnék adni e hatalmas intézményük vezetését, döbbenetes tény: nincs magyar utánpótlás!... Így lassan ez a hatalmas vagyontárgy és a kultúra nagyszerű bástyája elveszíti magyar jellegét - és szépen átcsúszik brazil kézbe. Bizony nagy kár... ■

Források:

Délamerikai Magyar Hírlap 1952-es Évkönyve
A magyar bencések 50 éve Brazíliában. A Szent Gellért Kolostor kiadása, 1981
Colégio Santo Américo. Face atual de uma tradição milenar, 2000
Abadia São Geraldo. Meio século de uma história milenar, 2003

Bővebb információ az iroda@vilagtalalkozo.hu e-mail címen kérhető. www.vilagtalalkozo.hu

Így élünk, éldegélünk . . .

Tél végén, tavaszra várva, akarva akaratlan picit visszafelé is tekint az ember. Jut idő egy kis összegezésre, múlt idézésre. S ennek okán rá kellett döbbenem, mennyi minden kimaradt a leveleimből, ami elveszett a hétköznapi csetepaték forgatagában; mindig jött valami fontosabb aktualitás, ami a sor elejére kívánczolt. Idő múlásával azonban az egykor kötetekre rúgó történetek néhány mondatba sűrűsödnek. Leegyszerűsödnek, érthetővé válnak, mint a kétszer kettő.

Így egyszerűsödik le lassan a „rendszerváltozásként” meghirdetett átalakulás, amelynek sommája: csöbörből vödörbe kerültünk. Erről azonban elterelődik még a figyelem. Napi cirkusok, fedetlen keblű szépségek, zaftos pletykák kötik le a figyelmet. S szinte észre se vettük, hogy közben eltűnt a híres magyar élelmiszeripar. Tudom, ezt nehéz elhinni egy távolba szakadt magyarnak, aki szívében őrzi az emlékeit. Pedig idegenből hoznak be húst, zöldséget, cukrot és tejet valót arra a Magyarországra, amit Európa éléskamrájaként emlegettek századokon át!

Petőfi még a Kiskunság száz kövér gulyájáról énekelt. Ma egy sincs ezen az istenáldotta tájon. Már csak legendákból ismert az igazi aludtje, ami olyan volt, mint a márvány s megállt benne a kanál. Ma tejporból készülő hasonló nevű fehér folyadék. Nincs szükség gulyásra, fejőre, csarnokosra, szállítóra; de már zöldség felvásárló se kell. Igaz, a kertek többségében se terem már káposzta, bab, hagyma, paradicsom. A magyar földeken, amin a falvak szorgos népe dolgozott, ma néhány ember gazdálkodik, s ezt egy-két alkalmazottal művelik. Azt mondják: kisebb léptékben már nem gazdaságos. A közeli Ausztriában kis családi gazdaságok ezrei virulnak. Így viszont nálunk több profit jut keveseknek. Hogy a sok nincstelennel mi lesz: az már az állam gondja. . . S az állam kölcsönökből tartja fenn a munkától egyre jobban elszakadó, segélyekre kárhozott népet.

Cukorgyárainkat élelmes külföldi „befektetők” potom pénzen felvásárolták, majd az Uniótól kapott mesés támogatásért - politikusaink mély hallgatása mellett - ripityára szedték, felrobbantották. Egy magyar cukorgyár maradt meg valami csoda folytán: a kaposvári, ami osztrák kézen van. Ma egyharmadával drágább nálunk a cukor, mint Ausztriában!

De eladták, felszámolták a konzervipart is. Az értékes gépeket hazavitték a vevők. Csak a pusztá falak maradtak, amit kiadtak raktárnak, vagy diszkontermeknek bérbe. Az idetelepült külföldi áruházak polcain kapható savanyú uborka, zöldbab, lekvár, befőtt: külföldről jön. Nem olyan régen még dolgozó kezek ezrei szedték, mosták, töltötték, csomagolták, szállították a magyar csemegét, ami ízében, zamatában utolérhetetlen volt, és eljutott Kamcsatkáig. Most pedig már itt a tucat-áru, új, furcsa ízekkel, tartósító szerekkel, ízfokozókkal megtömve. S ami nyugaton már nem megfelelő, azt átcímkezik, mert „itt még jó lesz” . . .

A nagy rendszerváltó átalakítás nyomán az egykor gondosan felsepert portákat felverte a gyom. Sok vihart megért tanyán réveteg tekintetű öregek néznek a végtelen távolba, s fiaikra, lányaikra, unokáikra gondolnak, akik idegen földön próbálnak szerencsét. Falugondnokok hozzák számukra az ételt, nehogy éhenhaljanak, mert a nyugdíj számalmasan kevés.

S lassan elmennek ők is. Velük a porták is földre rognak, eltűnnek egy küzdelmes korszak emlékei, mert a házak a gazdáik után pusztulnak. Előbb a tető horpad be, majd az ablakokat verik be, s egy nap már ajtó sincs. S amit nem visz el az enyészet, abba beköltözik egy népes, igénytelen had: a cigányság, amely észak-keletről

terjeszkedik. Araszolva, szaporodva jönnek, s perzselnek, mint a tűz. Ahová beköltöznek, onnan menekül a még meglévő magyarság, mert a jövevények az együttélés alapvető normáit is képtelenek betartani. Megélhetésük forrása a gyerektartási támogatás és a segély, amit az állam garantál. Ami még hiányzik, azt a szomszédoktól szerzik be erőszakkal. S ha valaki szóvá meri tenni a túrhetetlen állapotokat, az rasszistának lesz nyilvánítva. Egy egész médiabirodalom öröködik ennek a lehetetlen állapothoz a fenntartásán. Sikolt, kiabál, fenyeget, ha valaki csak érinteni meri a kérdést.

*

Egy hajszálnival sem jobb a helyzet a városokban, az ipar területén. Okos közgazdászok kitalálták, hogy veszteségesen termelünk, gyártási technológiánk elavult. Jöttek a reformok, és a privatizáció. Elsőként a bányákat zárták be, mert akkor olcsó volt a gáz. Aztán a nehézipart építették le. Utána a középüzemeket verték újra, majd a kicsik következtek. S jött a könnyűipar értékesítése: bőrgyárak, ruhagyárak, textilgyárak, fonalkészítők, szövetvarrodák, cipőgyárak. Most már ott tartunk, hogy cipőperlit is tudunk gyártani, mert az is veszteséges. Olcsóbban lehet behozni Kínából, mert ott mindenki dolgozik és sok az áru! Az elbocsátott munkások segélyt kaptak, amit külföldön felvett kölcsönökből tápláltak a magyar kormányok. Egy rövid ideig természetesen. Miután lejárt a segélyezési idő, lehetett munkát keresni. Munka pedig honnan volna? S jött a fizetésképtelenség, kilakoltatás, alkoholizmus, bűnözés - és a prostitúció. Ma a városokban több mint félmillió háztartás képtelen megfizetni a közüzemi díjakat. Igaz, mindebből a belvárosokban, ahol sok a csillogás, semmi se látszik.

*

Nagyjából így fest a magyar valóság húsz évvel a rendszerváltásnak mondott gyarmatosítás után. S ebben az sem vigasztaló, hogy híres, nagy, jönevű autógyárak üzemeket telepítenek hozzánk az olcsó munkaerő miatt, s néhány ezer embernek valamelyest jobb megélhetést biztosítanak.

Ebből a helyzetből kellene kitörni, talpraállni és boldogulni. Ez a remény teremtette meg a kormány számára a kétharmados fölényt, ami lehetőséget ad a változtatásra. Ebben bízik (bizott) több milliónyi magyar! A kialakuló helyzet azonban egyre több kívánnivalót hagy maga után. A beigért változás késik, s ami elindult - lassan halad. Nem lehet tudni, hogy a remélt változtatások végrehajtását szabotálják-e, vagy a jól megszokott tehetetlenséget nem sikerül legyőzni. A munka szinte emberfeletti - és a lakosság türelme egyre fogyatkozik.

*

Mindehhez itt a csillagászati összegű államadósság. A húszéves csalódottság olyan bilincs, amiből nem lehet egyik napról a másikra szabadulni. A húsz évvel ezelőtti bátor 40-esek - a derék had - , akik megtakarított pénzeszkőjükkel, tehetségükben bízza nekivágtak az ismeretlen, új rendszernek, kis híján mind elbuktak. Nem számolhattak azzal, hogy mindent elönt a nyugati áru, amivel képtelenség versenyre kelni. Azzal se számoltak, hogy a rendszer nem változik, csak a módszer. . . Rokonok, haverok, jó elvtársak, szimpla szélhámosok jutottak a privatizált vagyonhoz, támogatásokhoz. S a korrupció kénsav módjára szétrágt a társadalom eresztékeit. Az állami vagyon a régi rend kiváltságosait gazdagította, mert ők lehettek az eladók és a vevők is! Most, amikor oda jutottunk, hogy már nincs mit eladni, dolgozni kellene; kiderül, hogy akik a vagyonnal sáfarkodtak, azokból hiányzik a tehetség!

*

... (levélrészlet Magyarországról)

Miután a kormány belevágott a „rendteremtésbe” s megkaparták a felszínt, nyilvánvaló lett az, amiről már az utcaseprők is beszéltek: ékesen szóló politikusaink saját egzisztenciájukat építették s ez alatt elpredáltak, elloptak minden mozdíthatót. Eltűnt a nemzeti vagyon s reménytelenül sok az adósság. A kérdést sokan megfogalmazták már: hogyan tovább? - A válasz kézenfekvő. Először is végére kell járni a korrupciónak. A csirkefogókat szigorúan el kellene számoltatni, és jó lenne munkát adni mindenkinek, aki képes dolgozni. Erről szól a választási ígéret! Erről beszélt az utca embere, s erről szól még a minap miniszterelnökünk is! Akihez azért - vélhetően - eljut az utca morajlása. Ennek ellenére furcsa módon az új törvények, rendeletek nyomán mindig a legszegényebbek húzzák a rövidebbet.

Az elszámoltatás csigalassúsággal halad. Látványos letartóztatásokból ugyan nincs hiány. Fegyőrök, bilincseket villogtató rendőrök, vezető szíjon vezetett gyanúsítottak menterendszerűen követik egymást. Csupán az oly nagyon várt eredmény: az ítéletek késnek. Akadnak viszont magyarázatok: „A rendőrség ismeretlen tettesek után nyomoz!” Ez a bejelentés már-már szállóigévé vált. A letartóztatásokat követően azonban a gyanúsítottak többsége nevetve hagyja el a fogdát. És ha végre-valahára bírósági szakaszba kerül egy ügy, akkor kiderül, hogy a „nyomozati anyag” 5-10 ezer oldal! Úgy kell kiskocsin húzni a dossziék tömegét, mert az ügyek bonyolultak. . . A perek akár évekig tarthatnak. S ha nagynehezen meg is születik egy-egy nagy ragadozónak az ítélete, azt a felsőfokon megsemmisítik, mert kiderül, hogy valami apró hiba akadt az eljárás menetében. Gyakran előfordul, hogy az ítélet indoklása fél napnál is tovább tart, s ezalatt elalszanak az ügyvédek. A milliárdos csalások, sikkasztások ügyében született ítéletek piti tolvajok büntetéséhez hasonlatosak. Kevés kivételtől eltekintve így megy ez már húsz éve!

A Zuschlag-ügy talán az egyetlen kivétel, ami végül - felsőfokon hozott enyhítés után - mégis csak hatévnyi börtönnel zárult. A miértekre és a hogyanokra érdemes volna néhány pillantást vetni. Ez azonban már kényes feladat. A szókimondásáról elhíresült Csurka István is már csak virágnyelven jegyezte meg: Zuschlag azért kapott ennyit, mert sváb és nem filozófus. . .

Jelenleg ui. éppen a filozófusainkról folyik egy színes, varietészerű mutatvány. Mint azt közreadták: bizonyos filozófusok százmilliókat kaptak filozófiai kutatások címén! Mert hát ugye erre volt a legnagyobb szükség így, a válság idején. S mint kiderült: a munkát sameszok végezték. A filozófus urak és hölgyek csak a pénzt kezelték. Hogy kik ezek a filozófusok? No ezt bizony jól körbe kell járni, mert néven nevezésük már majdnem az antiszemitizmus vádját súrolja. Meg is mozdult érdekükben a Nyugat filozófus társadalma, miután segítséget kértek az üldöztetés miatt. Mert hát így működik ez a rendszer: a kis csibész gond nélkül el lehet itélni, ám ha egy fehérgalléros gazember kerül horogra, akkor nyomban felmerül, hogy politikailag üldözik, s rögtön tiltakoznak a „filozófusok”.

Hasonlóképpen fest a Moszkvában lévő egykori magyar kereskedelmi ki- rendeltség épületének eladási története is. A veszteség itt cirka 25 millió dollár! Ennyivel sikerült olcsóbban eladni a Moszkva belvárosában lévő 18 ezer négyzetméter területű ingatlant! Amit a vevő azon nyomban duplájáért továbbadott. A vevő kilétét egyébiránt sűrű homály fedi. Némely gyanúsítottakat viszont - jószokás szerint - vezetőszíjon hoznak-visznek. Vakuk villognak. Sztárügyvédek nyilatkoznak. A rendőrség pedig

rendületlenül „ismeretlen tettesek után nyomoz”. Márpedig a szerződéseken jól látható, kik is adták el az ingatlant! Sőt, az eladást engedélyező okmányon Göncz Kinga egykor volt külügyér kézjegye is tisztán olvasható. Igenám, de a hölgy fel van háborodva! Perrel fenyegetőzik. Ezek után már csak tanúként hallgatták ki. A meghallgatás szokásosan fotoriporterek futásával, kamerák kattoztatásának kíséretében ment végbe. S Göncz Kinga, mint valami hollywoodi filmszínés, elvonul a kirendelt fotósok hada előtt, az egykori szocialista igazságügy miniszter - mint védő - kíséretében. Mondhatnám: már csak a vörös szőnyeg hiányzott. Hát így pereg ez a nagy elszámoltató pankráció.

Hogy miként fognak majdan zárulni ezek az ügyek, arra egy kis „apróbetűs hír” enged következtetni: Az ötvenhatos megtorlásokért felelős egykori kommunista belügyminiszter, Biszku Béla elleni Jobbik-os feljelentés nyomán megfogalmazott ügyészi indítványt nem fogadta el a bíróság! Pontosabban: alkotmánybírósághoz fordultak Justitia felkent papjai. Mondják meg ők, hogy mit szabad ilyen esetben tenni? Szabad-e egy régi elvtársat elítélni, ha fennakad a törvény kerítésén? S ebben a tanácsalanságban bizony ott van a rendszerváltásnak mondott bukfenc minden elhallgatott trükkje és a magyar kormány, a magyar törvényhozás ereje s tekintélye is. Mert hiszen hoztak egy törvényt a kommunizmus bűneit tagadó szankcionálására. S lám, itt áll a bíróság tanácsalanságul, kezét tördelve. . .

No de lényegesen egyszerűbb ám a helyzet az Argentínából hazatelepült 97 éves Képiró Sándor esetében, akinek bíróság elé állítása nem ütközhet akadályokba az ún. 1942-es délvidéki razzia miatt! Tévedés ne essék: nem a Délvidéken forró vízbe fojtott, karóba húzott, felkoncolt, megerőszkolt és otthonából elűdözött 140 ezernyi magyarról van szó. Ugyan dehogy. Az már régen elvült. . . Nem kívánunk mi a szerbektől semmiféle elszámoltatást! Hogy is kívánnánk? Második világháborús magyar „bűnösöket” keresünk továbbra is a Simon Wiesenthal-központ útmutatásai alapján. . . Hát így folydogál a rendteremtő elszámoltatás, aminek ugye egyértelmű üzenete van. Ami így szól: Nyugalom! Itt semmi se változhat! S akaratlanul is eltöpreng az ember: kárhóztassa-e vagy szánja-e a magyar kormányt?

*

A katasztrofális időjárásnak viszont megjött a következménye: drágul a kenyér, az étolaj és még ki tudja mi minden? Repedezik az Unió fala is. Egyre nagyobb a tagállamok adóssága! Görögországban változatlanul áll a bál. Erről azonban alig hallunk valamit. Nehogy valakinek kedve támadjon követni példájukat. Elég baj az, hogy az araboknál elszakadt a cérna s megindult a menekültek áradata. Az olaszok már kész frászban vannak. Az Unió vezérkara tanácskozik, s ebben nekünk most fontos szerep jut. Külügyminiszterünk a Kadhafi család vagyonának befagyasztását szorgalmazza, bízza abban, hogy a líbiai uralkodó elbukik. Márpedig akadna itthon is zárolni való vagyon bőven.

Barkuti Jenő

EU-Diáknapár

Az Európai Bizottság iskolásoknak készített, 3,25 Mio példányban megjelent naptára kb. €5 Mio-ba került és az egész EU-ban terjesztik. Hasznos információkat tartalmaz, t.k. a világháló veszélyeiről, az energiatakarékosságról, a maroktelefon helyes használatáról. Szerepelnek benne a zsidó, muzulmán és hindu vallási ünnepek is. Azok a diákok viszont, akik a húsvéti vagy a pünkösdünnepre kíváncsiak, semmit nem találnak: a keresztény ünnepek utáni teljesen hiányoznak a naptárból (Die Welt)

A JAPÁN NÉP SZTOICIZMUSA

- Ha hétszer esesel, kelj föl nyolcszor... -

(japán közmondás)

Hiányzanak a szavak a borzalmak láttán, amelyek napról-napra elének tárulnak a Japánt gyors egymásutánban érő rettenetes csapásokról. Minden saját bajunk-gondunk eltörpül.

Szörnyülködésünket egy határtalan bámulat váltja föl, amikor közlelhetjük, hogyan viselkedik a japán nép. A mi magyar vérmérsékletünk, beolva a környező világunk latinságával, nem is bírja elképzelni, hogyan reagálnánk mi ilyen - vagy még csak megközelítően hasonló - helyzetekben...

Már március 11-én, a Richter-skálán 8,9 fokot mutató, véget nem érő két és fél (!) percig tartó földrengés magában véve elég lett volna a tökéletes káosz előidézésére, nem beszélve a sok utána következő „apróbb” rengésről. Aztán a cunami föltarthatatlanul a szigetországokra zúduló, mindent elsöprő, 10 méter magas víztömegéről nyújtott a tévé hű képet, és csak táplálta iszonyatunkat az elképesztő pusztítást „közelről” látva...

Mindent betetőzve jöttek aztán a rémséges hírek az atomreaktorok sérüléséről - egy olyan országban,

amely a II. VH győztes nagyhatalma jóvoltából a Hirosimára és Nagaszakira eresztett „próbabombák” kapcsán nagyon is tudta, mit jelent az atomveszély.

Azonban mind e közben mit láttunk? Nem volt pánik, nem volt tülekedés, nem voltak nyilvánosságra hozott érzelmi összeomlások az embertelen szenvedések közepette. Egyenesen hihetetlennek hatott az az általános nyugalom, fegyelmeztség, rend, együvé tartozás a közös szenvedésben, az állandó tapintat megnyilvánulásai az összezsúfolt embertársak - sors-társak! - felé. Egyetlen fosztogatásról sem érkezett hír. Ez a csodálatraméltó sztoikus nép a tragikus katasztrófasorozat közepette letette tanúbizonyságát a világ előtt a szolidaritásról, közösségi szellemről, felebaráti szeretetről, könyörületről - és a szünni nem akaró önfeláldozásról a közért, a másikért.

Nem is marad számunkra más, mint igyekezni megszívlelni ezt a japánoktól kapott óriási leckét. Szálljon feljűk imánk és szeretetünk! Hisszük, hogy újból - immár hanyadszor? - talpra állnak. (HKZS)

Néhány kiragadott gondolat Dr. Varga Koritár Pál magyar nagykövet beszédéből a Hungária március 15 emlékűnnepe

- Külön öröm, hogy ezúttal közösen emlékezünk, mert ez is az összetartozást jelképezi. Ennek nagy a jelentősége, mert sajnos nem alakult még ki annak a hagyománya, hogy legalább a régmúlt, és történelmileg már feldolgozott események emléke előtt átpolitizálás nélkül közösen rójuk le kegyeletünket.

- Március 15. minden szempontból a pozitív kisugárzású ünnepek közé tartozik, történelmünk legdicsőségesebb napjai között tartjuk számon. Benne van: a szabadság, mint legszebb, legfeltehetőbb értékünk kivívása, az elszántság, határozottság, a gyors cselekedet, az ifjúság ereje. Ezt a múlt rendszerben sem sikerült kiirtani az emberekből.

- A 48-as ifjak a szabadság eszméjét tűzték zászlajukra, ezért küzdöttek utolsó leheletükig, és intő figyelmeztetésként hagyták ránk a szabadság mindenkor igényének örökségét. Nem hagytak azonban ránk pontosabb definíciókat e fogalommal kapcsolatban, sem pedig szabatosan körülhatárolt előírásokat arra nézve, hogy milyen magatartás kötelezi majd a szabadságot igénylő nemzedékeket 50, 100, 200 év múlva. Nem is hagyhattak, mert ők pontosan tudták, hogy a szabadság fogalma csak a legáltalánosabb formájában változatlan, de konkrét tartalmában

nemzedékről-nemzedékre változik, a társadalmi-politikai fejlődés mindenkor állapota szerint.

- A forradalom a nemzeti összefogás szimbólumává vált. Bizonyoságot adta annak, hogy a magyar nemzet méltó a fennmaradásra, és nem fog a herderi jóslatoknak megfelelően beleolvadni a környező népekbe, és így nyomtalanul eltűnni.

- Nemzeti öntudatra ébredésünk korszaka máig hatással van társadalmi fejlődésünkre. **A márciusi ifjak hite, szabadságvágya, kitartása** volt a szellemi forrása az 1956-os forradalomnak és az 1989/90-es rendszerváltozásnak (sőt, a 48-as 12 pontra még az elmúlt 20 évben is gyakran

hivatkoztak, bizonyítandó az akkor megfogalmazott követelések politikai érték-állandóságát.)

- 1848 arra is emlékeztet bennünket, hogy az elvesztett világháborúk, idegen hatalmak diktátuma ellenére Magyarország mindig fel tudott kelni, és visszanyerte szabadságát. Ez az az óriási erő, ami minden évben összehoz bennünket a világ minden pontján, hogy büszkén emlékezzünk az akkori hősekre, dicsőséges tetteikre. Az 1848-as, és a későbbi forradalmak eszméit, demokratikus vívmányait minden eszközzel meg kell óvjuk! Ha kell, naponta örökdjünk felettük.

Mit hallott az AMH?

Betegeink

- **Kalpakian Ervin** barátunk februárban Punta del Estén lábadozott, miután decemberben igen komoly operáción esett át: eltávolították a lépét, a hasnyálmirigy felét és több apróbb cisztát, aminek eredményeképpen egy egész hónapot kellett ágyban töltenie. Hála Istennek már javulóban van. Mi további gyors fölérősödést kívánunk neki!

- **Vass Gyöngyi** alattomos betegségének hosszabb kezelése után március folyamán sikeres bélioperáción esett át, és otthonában erősödik az elmulasztatlan utókezelésekre várva. Gyors javulást kívánunk!

- Tudunkra jutott, hogy **Pejkó Oszkár** hűségese előfizetőnknek nehéz egészségi pillanatokkal kell megbirkóznia. Erőt és kitartást kívánunk neki!

Szaporodás a kolóniában

- Egyik alapító védnökünknel ismét beköszöntött a gólya. Január 20-án megszületett **María Justina Alitisz Hiriart, Alitisz Constantino-Szilárd** kedves barátunk második kislánya. A Jusztina keresztnév tudunkkal manapság Magyarországon is divatos lett! A papa elfoglaltsága teszi, hogy eddig még nem kaptunk fényképet. Reméljük, ezt mielőbb pótolja, és szívből gratulálunk a megnövekedett kiscsaládnak!

Utazók

- **Mező György** kedves, lelkiismeretes USA-i „pénzbeszedőnk” feleségével, **Koós Krisztinával** március elején indult nagy útra Indokínába (Vietnam, Kambodzsa, Thaiföld), ahol minden bizonytal sok érdekességet láttak, különlegességet tapasztaltak. Várjuk beígért tudósításukat!

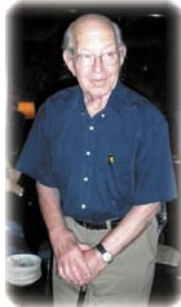
Események

- Február 26-án a Hungária vezetősége ismerkedési vacsorára hívta a magyar nagykövetség konzulját, **Szarka Gábort** bájos feleségével, **Dobi Gyöngyivel**. A rokonszenves fiatalember tudvalevőleg a magyar nagykövetségen konzulként dolgozik. Legfőbb föladata a kedvezményes honosítással kapcsolatos kérelmezők fogadása és kérelmeik ügyintézése. Gyöngyi konzuli adminisztrátorként segíti munkáját. Az AMH úgy hallotta, hogy a konzul a honosítási-állampolgársági kérdésekben a közeljövőben a Hungáriában is tart majd fölvilágosító előadást.

EZ-AZ

- **Dr. Orbán László** barátunk és támogatónk közlése alapján megtudtuk, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara az idén is részt vesz a nemzetközi kamarák rendezvényeinek sorozatában. A magyar kamara minden hónap 2. csütörtökén tartja vezetőségi ülését. Az Argentínában akkreditált nemzetközi kereskedelmi és iparkamarák havonta egyszer munkaebédet rendeznek, amelyen a magyar kamara elnöksége hivatott részt venni, és amelyen az előadó szerepét vállalja az illetékes nagykövet és egy esetenként meghívott kollégája.

- Lapunk olvasói láthatják, hogy az AMH jelen száma tele van a koloniális évadkezdet eseményeivel, legelső sorban **Böjte Csaba** erdélyi ferences szerzetes ide látogatásának különböző mozzanataival. De még az aprólékos elolvasás után sem jöhetnek rá, hogy a kolónia mennyire igyekezett Csaba testvér energiájának minden egyes csöppjét kiszívni - már amennyire ezt a fáradhatatlan atya engedte. Hosszú repülés után (Bukarest-Budapest-London-São Paulo-Buenos Aires) péntek, március 11-én már érkezése után pár órával szembesült az első „kiszívó” csoporttal, aznap este beszélgetés 40-50 évesekkel Zaháéknál, vacsorával, másnap a ZIK osztályai, du. a cserkészek, este a Hungáriában a Nemzeti ünnep keretén belül ↑

Lomniczy Józsi, a Böjte-meghívás kieszélője

A legkisebb cserkészek is érdeklődnek...

A legkisebb cserkészek is érdeklődnek...

Magyar iskola szombat reggel

bemutatkozás, majd tömeges vacsora, vasárnap ökumenikus szellemben Isten-tiszteletet tartott a Református Egyházban, utána át a Mindszentynumba ünnepi misére, nagy díszbéd, este beszélgetés fiatal cserkészvezetőkkel, Zomboryéknál vacsorával. Hétfő de. városnézés, du. bibliakör Fóthy Isvánéknál, este beszélgetés a 60-on felüli korosztállyal

Mise a Mindszentynumban

▲ Bibliakör Fóthyéknál

◀ Már személyesebb a kapcsolat...

▼ Szeretettkör Lomniczyéknál

Lomniczyéknál, kedden de. mise a Szent István Otthonban, du. városnézés, este a Mindszentynumban előadás fordítással spányolra a magyarul nem értők részére, vacsora. Szerdán szerencsére még tartott a ragyogó szép, meleg idő, kirándulás Tigrére a Gorondi-Honfi szigetre balyu alapon, este nagy előadás a Hungáriában, vacsora. Utolsó napján, március 17-én de. kilátogatott Plátanosra, a búcsúvacsora pedig a Vicente López-i Club de Pesca Belgranóban volt, magyar és argentin folklórral, táncházzal. Még elolvadni is sok! Volt tehát alkalom elég, hogy választhattunk Csaba testvér meghallgatására, aki bőven és sok anekdotával kiszínezve ismertette az általa vezetett, páratlan alapítvány működését Erdélyben. Köszönet a szervezőknek, hogy ezt a kiváló embert megismerhettük, meghallgathattuk!

- A Hungáriában megtartott Nemzeti ünnep alkalmával sokan ismerhették meg a magyar nagykövetségén december óta dolgozó új tanácsost, **Barcsi Gyula** urat, akit az ünnepi alkalommal örömmel üdvözlöttünk körünkben. Ahogy **dr. Varga Koritár Pál** díszbeszédében kiemelte, külön öröm tárgya, hogy a magyar nagykövetség Magyarországon képviselőjében a Hungáriával kéz a kézben tudja megünnepelni ezeket a szívünknek fontos történelmi dátumokat. [A beszéd néhány kiemelt gondolatát a szomszédos hasámban közöljük.]

(BGT és HKZS)

(Képanyag: Balthazár és Trixi)

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Az idén a naptár szerinti nyár szokatlanul hirtelen ért véget. Évek óta márciusban kezdődik hivatalosan a „munkaév”: az iskolák, a közhivatalok és a politikai élet. Argentínában, sőt Uruguayban és Brazíliában is február 28-án elkezdődött a tanév. Nálunk a kormány és a szakszervezetek közötti heves viták utolsó percében valahogy kiegyenlítődték, és országszerte megnyíltak az állami iskolák. Meghatottan nézhettük TV-n a fehér köpenyes diákokat, midőn az iskola udvarán felhúzzák a nemzeti lobogót. A nyári tengerparti üdülők viszont a csodás koraőszi napsütés ellenére egy csapásra kiürültek.

Március 1-jén elnöknőnk, Cristina asszony jól felrázott bennünket pihenésünkből évadnyitó parlamenti szónoklatával. Híveinek-ellenégeinek egyaránt egy csemegét nyújtott, alkalmat adván élénk eszmecsere. Szónoki tehetsége vitathatatlan. Annyira beleéli magát

Hírlapunk immár 7. évében még mindig gondot okoz nekem rovatomban Magyarország helyzetéről, belpolitikájáról írni. Ilyenkor felmerül bennem kettős identitásunk, két hazánk összehasonlításának kérdése, ami helytelen. Innen, a világ másik oldaláról mi, „szórvány magyarok” nem kritizálhatunk, legfeljebb véleményt nyilváníthatunk. A mai, interneten összekapcsolt világban a távolság nem számít. Mi, argentin magyarok jobban kötődünk az anyaországhoz, mint sok, a szomszédos Európában vagy az USA-ban élő magyar. Kivételt képeznek ez alól az elszakított területeken élő honfitársak, akik évszázadok óta magyar földön élnek. Véleményem szerint a külpolitikába talán mint tanácsadók megszólalhatnánk, de a belpolitikába még a honosított állampolgár sem szólhat bele, amíg hazájában nem adófizető honpolgár. Az újonnan honosított állampolgárok szavazati joga szerintem még nincs tisztázva és törvénybe iktatva.

Az Orbán kormányt kritizáló külföldi sajtóhadjárata a mediatörvény-javaslat diktatórikus íze miatt tört ki, de kisebb módosítások után az alkotmánybíróság még nem léptette érvénybe. Az EU ezzel foglalkozó szakosztálya elismeréssel üdvözölte a magyar kormány módosított mediatorvényét. Ami kötelessége lenne a nyugaton élő magyarságnak az, hogy ékes szóval kioktassa az idegeneket, akik csak annyit tudnak Magyarországról, amit a helyi újságokban az előző nap olvastak. Nem érdemes ilyenkor Árpád apánknál kezdeni, 1000 éves történelmünkre hivatkozni. Elég megemlíteni, hogy a nagyhatalmak Kelet- és Közép-Európát fél évszázadig a szovjetnek ajándékozták, míg ők, a győztesek, sőt a vesztes Németország is, Marshall-tervvel és tagadhatatlan szorgalommal újjáépítették országaikat, iparukat, kereskedelmüket. Ezekkel sajnos mi még sokáig nem vehetjük fel a versenyt. 50 év kommunizmus

nem tűnt el nyomtalanul... Egy teljesen más embert formáltak.

Ma már egyik „fejlődő” országban sem lehet jobboldali vagy baloldali kormányról beszélni, mert mindegyik párt ugyanazt prédikálja: *népi*, esetleg *nemzeti szocializmus*. A szabályok és a törvények között nincs nagy különbség. Az ember becsülete, életszemlélete, lelki élete kell kigyógyuljon, hogy utána beszélhessünk „emberi jogokról”. A nyugati államok ezen már túlestek. Szilárd jogrenddel és intézményekkel, lelkiismeretfurdalás nélkül - kapitalisták.

Magyarország a rendszerváltás után nem tudta megváltoztatni a népi szocializmus „népjóléti” gazdaságpolitikáját. Az első Antall kormánynak még nem volt egy szakértő, tapasztalt közgazdász gárdája. Szerencsére, 2011-ben, 8 éves kitarató harc után, Orbán Viktor miniszterelnöknek ilyen problémája nincs. Magyarországon,

európai mértékkel mérve, az elmúlt 20-30 évben egy átlagon felüli művelt értelmiségi fiatal nemzedék nőtt fel és áll a kormány rendelkezésére. Ezek között nemcsak jogászok, hanem sok jó közgazdász is található. Orbán Viktor remélhetőleg talál egy olyan pénzügyminisztert, aki meg tudja oldani az ország szörnyű gazdasági helyzetét, államadósságát, termelőképeségét anélkül, hogy emiatt népszerűsége túlságosan leromlana. Sajnos a közhivatalok a mostani helyzetben nem vonzzák a tehetségeket. A legtöbb miniszteri tanácsos, vagy helyettes államtitkár jóformán ingyen dolgozik. Ez a lelkes, önzetlen csoport eszembe juttatja azokat a becsületes köztisztviselő urakat, akik a két világháború között magas állami állásukat csak akkor tölthették be, ha saját vagyoniukból és nem csak fizetésükből éltek. A jelenlegi magyar művelt választók legfőbb érdeke, hogy lelkesen támogassák továbbra is a bátor kormányfőt ebben a gigantikus munkában.

Nyár végi események

Február hónapot 32 éve Punta del Estén töltöm az *Arco-baleno* nevű nyaralótelepen, eleinte saját, az utolsó 3 évben barátoktól bérelt lakásban. Az idén nagy örömmel **Mahr Livia** barátnőm tartott velem. Bámulatlan pozitív kedéllyel nem sokat törődött decemberben frissen operált csipőjével, hanem utazgatott. Január végén Barilochéba repült, utána velem Puntára, majd 4 napos átpakolás

Vannak, akik a tenger helyett inkább itt úsznak...

után Buenos Airesből Mexikóba repült, esküvőre. Két csinos iker lánya közül kis **Solymosy Livike** fia, **Christophe Mamboury** február 26-án Cuernavacán, a San Antonio kápolnában vezette oltárhoz **María Fernanda Álvarez**. A vőlegény családja Svájcban, Argentínából, Észak-Amerikából, a menyasszonyé - több mint 60 személy! - Spanyolországból érkezett. A filmbeillő fényes esküvői ünnepek 3 napig tartottak.

Állítólag az én kedvemért jöttek Puntára **Zsuzsi** lányom és gyermekei: **Mitchell Carolina**, meg **Andrew** Chiléből a családjával. Zsuzsi pazar kilátású lakásában voltak elszállásolva a gyermekek. Ott rendeztek nekem 2 dédunokámmal együtt léggömbös szalagokkal díszít-

4 generáció ünnepel!

tett ünnepi születésnap ebédet. Együtt töltöttünk egy felejthetetlen hetet. Magyar barátok közül találkoztam **Prevené Sorg Erzsébet** *Baby*vel, **Kehidayné Simonettával**, **Fabriné Balla Beával**, **Dr. Orbán Lászlóék**kal és **Saltából a Raccioppi-Abaffy házaspárral** és fiúkkal, **Ramiróval**.

Minden öröm közepette nagy szomorúsággal tölt el, hogy legrégebbi barátnőm, lelkes úszótársam, **Oberriterné Szávay Judith** először nem volt ott, nem hívtam szomszédos szép villájába. Judith nélkül Puntát el sem lehetett képzelni. Nem fordult meg Puntán olyan magyar az elmúlt 35 évben, aki ne lett volna meghívva lakni, bridzsezni, vacsorázni Judith vendégszerető házába. Minden évben ő rendezett nekem születésnap vacsorát. - Január végén súlyos agyvérzés következtében repülőgéppel egyenesen a buenosi Német kórházba szállították. Állapota sajnos stagnál. Jelenleg már Martínezben, otthonában ápolják. Mit tudunk mi érte tenni? Legfeljebb imádkozhatunk.

Magyar koloniális életünk évtizedek óta március 15-én, az 1848-as szabadságharc megemlékezési ünnepével kezdődik. A megnyitóra a Hungária egyesület az idén Erdélyből egy rendkívüli személyiséget, **Böjte Csaba** ferences szerzetest, a Ferences Rendi Alapítvány megteremtőjét és vezérét hívta meg. Böjte Csaba jövetelének híre felvillanyozta, felrázta közösségünket. Egyszerre minden Intézmény lelkesen részt akart venni a híres vendég fogadásában, ellátásában és idejének beosztásában.

Március 11-én, pénteken egyik munkatársával, **Karda Róberttel** érkeztek és szálltak meg ifj. **Zaha Sándor** és **Alexandra** otthonában. Intézményeink vezetői március 11 és 17 között egy valóságos ünnepi hetet dolgoztak ki Csaba testvér számára, amit ő apostoli erővel vállalt és amin minket végtelen szeretettel, örömmel vezetett végig. Minden egyes beszéde, bibliaórája ajándék volt számunkra. Az ajándéksomagban soha nem dorgált vagy kritizált minket, hanem biztatott, lelkesített, életörömeiket ajánlott fel nekünk. Csodálatos szerénységgel, de életvidám meggyőződéssel tanított. Saját munkásságát, hivatását, az utcagyermek megmentését és felnevelését színes, egyszerű történetekkel ecsetelte, amelyek mind meghatottak és szíven találtak bennünket. Ez az ünnepi hét egy igazi lelki gyakorlat volt kolóniánk életében, amiből hónapokig - vagy életfogytiglan? - fogunk erőt meríteni!

Böjte Csaba testvér és szerző
Fotó Balthazár

Kovács Attila

Zürzavar a Ferencvárosnál

Kevin McCabe, a Ferencváros labdarúgócsapatának angol tulajdonosa kiszáll, nem finanszírozza tovább a zöld-fehéreket. Pedig 2008-ban történt érkezésekor rendkívül szépen hangzó ígéreteket tett. Új, super-modern stadion építését helyezte kilátásba az Üllői úton, valamint kiemelte, hogy rövid időn belül BL-szereplő csapatot kíván létrehozni a Ferencvárosból. Ezekből nem valósult meg semmi!

A kormányváltás után felerősödtek

SPORTROVATA:

olyan hangok, miszerint Kevin McCabe hamarosan lelép az Üllői útról. Növelte a bizonytalanságot, hogy kiderült: McCabe fizetett újsághirdetésben kínálja eladásra a Ferencvárost - Oroszországban és Nagy-Britanniában! Az újsághirdetések napvilágra kerülése után McCabe beismerte, hogy megfelelő jelentkező esetén tárgyalna a Fradi eladásáról. Elmondta ugyanakkor, hogy szíve szerint egy tökéletes magyar befektetőnek adná el a csapatot. Az angol a február 17-i közgyűlésen hivatalosan is bejelentette, hogy tovább

már nem kívánja finanszírozni a Fradit. Eredetileg az FTC Zrt. végelszámolását is kezdeményezte, ami azonban a hatályos sporttörvény értelmében a Fradi kizárását is jelentette volna az NB I-ből. Szerencsére McCabe végelszámolásra tett javaslatát a Zrt-ben kisebbségi tulajdonosként vétőjoggal rendelkező anyaklub, a Ferencváros nem fogadta el.

Megjósolhatatlan, hogy mit hoz a jövő, hiszen az FTC Labdarúgó Zrt-nek mielőbb pénzügyi befektetőt kell találnia, a csapatot valakinek finanszíroznia kell. Az is egyértelmű viszont, hogy az anyaegyesület önerőből nem képes előteremteni ilyen nagyságú pénzügyi összeget, tehát

külső forrásokra lesz szükség. Ráadásul növeli a bonyodalmakat, hogy McCabe nemcsak a csapatnak, hanem a létesítménynek is tulajdonosa. Vagyis annak megvételéről, és későbbi üzemeltetéséről, hasznosításáról is szó van, nem csak a futballcsapat működtetéséről.

Reményt adhat, hogy az anyaegyesület **Kubatov Gábor** személyében új elnököt választott, aki hitet tett a Ferencváros és annak zászlóshajója, a labdarúgó-szakosztály megmentése mellett! A legnépszerűbb magyar sportegyesületről van szó, felbecsülhetetlen nemzeti értékről, divatos szóval élve: *hungaricumról*. Ezért korántsem mindegy, mi lesz a végkifejlet!

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI
Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

Alapító Védnökök:

- Alitiz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith -
- Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2010-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

- (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Dr. Andrés Faragó - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Magyar Református Egyház - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
- (2x) Álvarez Zöldi Viktória - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla
- (3x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith
- (4x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias *Mausi Sebess*" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacevich Alexis
- (5x) Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†) - Erdődy József - Móricz Istvánné
- (6x) Dr. Alitiz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Keszler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2011:

- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacevich Alexis
- Luraschiné Földényi Judith
- Dr. Némethy Keszler Judit
- "Instituto Internacional de Artes Culinarias *Mausi Sebess*"
- Magyar Református Egyház
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsanna
- Dr. Besenyi Károly

Az AMH és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
 Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Dra. Dancs Zsuzsanna ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
 Mar del Plata
 Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45, Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi Abogada

Estudio 4372-6844
 15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martín Puricelli

Médcos Psiquiatras
 Consultorio:
 15-5325-2078 4823-9347

Kapható a Hungáriában a HKK könyvtárban. Ára 30 dollár

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
 Hivatalos órák: A hó 2. és 4. péntekén 19 - 21 óra.
 Hungária Egyesület 1. em.
 Pje. Juncal 4250, Olivos
 Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közölünk.

A MÁJUSI számra a lapzárta: április 10

Anyag és hírek beküldésére
 (54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

FIGYELEM - FIGYELEM!

Olvasóink zömének előfizetése márciussal lejárt (címkéjükön a lejárási dátum!). Megújítás hiányában kénytelenek vagyunk beszüntetni a lap küldését. Köszönjük megértésüket! AMH

Tel.fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÓS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÓS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
 Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenaosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4799-2527 - mbenedek@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMII ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilver, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282
luiseduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

Desensyl®

Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

- CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
- ANTICARIES
- ANTIPLACA

PRESENTACION:
 POMOS MULTILAMINADOS
 CON 100 GRAMOS.

Gador
 Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentíнай MAGYAR HÍRLAP

Az argentíнай magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Keszler Zsuzsanna
 Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsanna
 Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
 L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com